

solidarnost je naša snaga

Aktuelna situacija u kojoj se nalaze izbeglice u Srbiji

Glad, zima, strah:

Položaj izbeglica u Srbiji se dramatično pogoršao. Trenutno se u Srbiji nalazi od 7000-10000 izbeglica. Jedan deo je smešten u „tranzitnim“ centrima i centrima za azil. Iako državni organi tvrde da je obezbeđeno 6000 mesta u centrima, „sa svim uslovima za boravak izbeglica“, veliki broj izbeglica spava na ulici ili u napuštenim objektima. Nemaju obezbeđenu hranu i vodu. Većina izbeglica koja je na ulicama, je već bila u nekom od centara, ali su nakon tog iskustva, odlučili da im je bolje da su na ulici i da potraže neki drugi smeštaj, nego da uživaju u „gostoprimstvu“ države Srbije, u nekom od centara. Žalili su se pre svega na nedostatak mesta, da je u sobama za 5 ljudi, boravilo 15, da nema ćebadi, da su obroci neredovni, nedostatak informacija i loš odnos službenika Komesarijata prema njima.

Ilegalne deportacije:

Ono što posebno plaši su ilegalne deportacije, koje su učestale u poslednje vreme. Izbeglice iz cele Srbije, bivaju na silu odvedene u centar u Preševu, pod izgovorom da moraju biti u centru. Nakon nekoliko dana, izbeglice kidnapuju iz centra i policijskim vozilima odvoze do granične linije gde su prisiljeni da pređu u Makedoniju.

Izbeglički centri postaju zatvori:

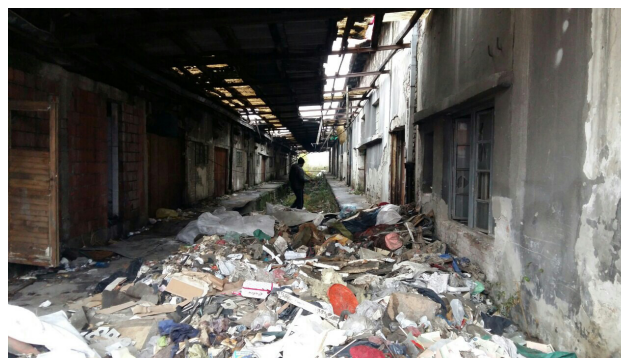
Sve više centara, pod raznim izgovorima postaju centri zatvorenog tipa. Izbeglicama je onemogućena sloboda kretanja, te se oni nalaze praktično u zatvoru. U centru u Preševu nije dozvoljen izlazak izbeglica, osim u retkim slučajevima i to u pratnji policije ili ljudi iz Komesarijata za izbeglice. U retkim prilikama kada izbeglice izađu van centra nije im dozvoljeno da razgovaraju sa medijima. U kampu u Subotici od nedavno je zabranjen izlazak izbeglica, sa obrazloženjem da su se u kampu pojavile zarazne bolesti i da je to iz zdravstvenih razloga.

Militarizacija granice:

Granica prema Bugarskoj je u potpunosti militarizovana. Ogroman broj policajaca i vojnika se nalazi u toj zoni, po nekim procenama čak 5000. Na putu od Zaječara do Dimitrovgrada, koji prati granicu sa Bugarskom, ima oko 20 kontrolnih punktova vojske i policije.

Stigmatizacija izbeglica:

Komesarijat za izbeglice je saopštenjem preko sredstava javnog



solidarnost je naša snaga

informisanja obavestio javnost da postoje zarazne bolesti među izbeglicama. Na ovaj način je stigmatizovana cela izbeglička populacija. Kao i druge stvari i ovo je imalo za cilj da se izbeglicama oteža položaj, kao i da se zaplaše ljudi koji im pomažu. Pored toga treba naglasiti da su pojava šuge i drugih zaraznih bolesti odraz stanja i uslova koje je država Srbija pružila izbeglicama u centrima.

Pritisци na humanitarne organizacije:

Državni organi vrše veliki pritisak na domaće i strane organizacije koje pružaju pomoć izbeglicama, koje se nalaze van centara. Iako ne postoji ni jedan zakonski razlog i način da se spreči pružanje pomoći gladnim i promrzlim ljudima, državni organi na sve načine otežavaju pružanje pomoći. Zabeleženi su bizarni primeri, da je prilikom podele hrane izbeglicama u parku, došla sanitarna inspekcija, koja je vršila pregled i tražila da se „ispune uslovi predviđeni zakonom“, kao da se radi o nekom restoranu. InfoPark-u je oduzeta dozvola za mali objekat koji su imali u parku kod autobuske stanice. Njihov „neoprostiv greh“ je bilo to što su uz pomoć drugih organizacija organizovali podelu hrane za izbeglice.

Represija nad aktivistkinjama/a:

Ugroženi su i aktivisti i pojedinci koji samoinicijativno pomažu izbeglicama. Oni su izloženi čestom legitimisanju i ispitivanju od strane policije. Poznati su i slučajevi proterivanja iz zemlje jednog broja aktivista koji su strani državljani. Iako nisu počinili nikakvo krivično delo, uručena su im rešenja da napuste zemlju u veoma kratkim rokovima. U slučaju jedne aktivistkinje iz Nemačke, taj rok je bio samo 6 sati. Aktivisti su u poslednje vreme izloženi i pretnjama. Aktivisti Žena u crnom, otvoreno je pretio policijski inspektor, koji je od njega pokušao da dobije određene informacije o izbeglicama. Kada je on odbio da da bilo kakve informacije, policajac je rekao „da mogu i na drugi način da razgovaraju“.

“Pružanje pomoći izbeglicama NIJE PRIHVATLJIVO”:

Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja je 04.11.2016. poslalo upozorenje svim humanitarnim i nvo organizacijama koje pružaju pomoć izbeglicama van centara, u kojem se kaže da “pružanje pomoći u vidu hrane, odeće i obuće... nije prihvatljivo, ovo se naročito odnosi na teritoriju grada Beograda”. Ovo je samo ozvaničenje politike koju prema izbeglicama vodi država Srbija, preko Komesarijata za izbeglice, policije i drugih svojih organa. Opravdan je strah da će sada kada se više ne kriju prave namere, situacija biti još gora i da će se rat države protiv izbeglica i aktivistkinja/a intenzivirati.



Zabeležili: Sofija i Mirko
Beograd 08.11.2016